

TÝDENÍK

www.republikani.com
www.repmladez.com

REPUBLIKA

LEDEN 2003

ČÍSLO 4/ROČNÍK XIV

5,90 Kč

V.V. ZHIRINOVSKY

První světový kongres vlasteneckých stran

APPEAL OF THE LEADER OF THE LIBERAL DEMOCRATIC PARTY OF RUSSIA

V.V. ZHIRINOVSKY
TO THE DELEGATES OF THE 1ST WORLD CONGRESS OF PATRIOTIC PARTIES
(MOSCOW, 18 JANUARY, 2003)

Dear ladies and gentlemen, representatives of patriotic parties of the world! Here in Moscow we have gathered for our first Congress in order to speak up and declare that a new pleiad of political powers is swiftly growing in the world a pleiad of patriotic movements, parties and unions. Socialists, communists and democrats that failed to fulfil our requirements are now going away. We, patriots, are coming to take their place. Under the banner of the World Congress of Patriotic Parties have gathered those who believe that national and state interests are the main priority. For all that we reject fascism, racism and discrimination. The good neighbourly existence of all independent states and the well-being of their citizens is our main concern. We are ready to take the governing of our countries into our hands. We will put politicians cultivating pro-American model of foreign and internal policy peacefully away from political arena. We are capable of living our own way and we don't need any prompting from the North American continent.

For the first time in the world Moscow has gathered such a powerful and representative Congress of independent patriotic parties. We are united by common aims and goals, common ideas and aspirations. We now open a World patriotic front that is to reject all forces destroying our nations from inside and outside.

Our World patriotic front is opened on the eve of a new war in the Persian Gulf, a war that is unjust and predatory. This war will not only bring pain and suffering to the people of Iraq, it will strike a severe blow to the economy of our countries, it will balance the world economy in favour of one country the United States of America. Our Congress opposes the Iraq war and any war which can harm our nations. We need peace, security and order. We have come out to the political arena so that wars, revolutions and cataclysms wouldn't threaten mankind anymore.

Patriots of all countries, unite!

Jedna z výzev, kterými začínal první Světový Kongres Vlasteneckých Stran. Jeho organizace se ujala Liberálně demokratická strana Ruska, vedená Vladimírem Volfovičem Žirinovským, poslancem parlamentu Ruské federace. Myšlenka spolupráce vlasteneckých stran je velmi dávná. Organizování a to dobře jsou totiž všichni naši protivníci. Existuje komunistická, socialistická, křesťanská i tzv. liberální internacionála. Strany v nich sdružené si navzájem pomáhají a velmi intenzivně spolupracují, ovšem ne ku prospěchu své země a svého národa, ale jen pro cizí, nadnárodní zájmy, které jsou naprosto protikladné k těm zájmům, jejichž obhajobu mají tyto strany ve svých volebních programech a s nimiž provádějí slovní žongléřství na televizních obrazovkách a v médiích obecně. Je tragédií, jak mnoho lidí jim dokáže uvěřit a dát jim svůj hlas ve volbách. Vlastenci si uvědomili, že bez spolupráce, vzájemné podpory nemohou jednotlivě obstát. Od nápadu k jeho

realizaci však uplynula velmi dlouhá doba. Nezasvěceným může připadat až neúměrně a nepochopitelně dlouhá. Kdo se však ve vlastenecké politice angažuje a získal určitý přehled i jejím dění a jejích prioritách to však může uspokojivě vysvětlit. Mezi sociálněkomunistickými stranami je spolupráce velmi snadná. Mají svoji ideologii vítězství dělnické třídy na celém světě a této ideologii jsou ochotni obětovat i

svůj vlastní národ. Obdobně to je třeba i tzv. křesťanů (i když ti používají ideologii jen jako zástěrku a nemají se skutečným křesťanstvím nic společného) nebo u tzv. liberálů, kterým jde jen o co nejvyšší zisky pro sponzory jejich stran.

Z toho vyplývá obrovská a zásadní nevýhoda vlasteneckých stran. Každá ve své zemi hájí na prvním místě zájmy svého národa a země a ty jsou z mnoha a to především historických důvodů naprosto protichůdné. Sladit tyto zájmy, najít společnou řeč, správně stanovit důležitost cílů je velmi obtížné a proto také od myšlenky po její realizaci uplynule mnoho let. Všichni upřímní vlastenci proto uvítali iniciativu ruských patriotů a jejich vůdce V. V. Žirinovského. Dlouho připravovaný plán se uskutečnil ve dnech 17. až 19. Ledna 2003 v Moskvě. Nejprve probíhalo plenární jednání v prostorách Institutu světových civilizací, kterého se zúčastnily všechny delegace jednotlivých stran a zástupci velvyslanectví v Moskvě. Kromě mnoha jiných zemí, které zde delegovaly své zástupce si zaslouží pozornost především zástupci zemí, které jsou dnes v ohnisku pozornosti světa i světových médií, jako jsou například Irák, Irán, Jordánsko a Venezuela. Proto byl také vítaným zpestřením kongresu a posílením jeho důležitosti fakt, že mohly být diskutovány i vložené ekonomické otázky (jako v případě Venezuely, jejíž problémy s těžbou ropy dnes ovlivňují významně světovou ekonomiku). Zde se také projevila obrovská výhoda Ruska, jako pořadající země. Kde jinde by mohl být zajištěn naprosto bezproblémový příjezd jakékoliv osobnosti z jakékoliv země. Vždy by se narazilo na nějaký nedořešený problém z minulosti a důvod k odmítnutí povolit vjezd do země a její opětovné svobodné opuštění. Je historickým paradoxem, že právě Moskva, která v mi-

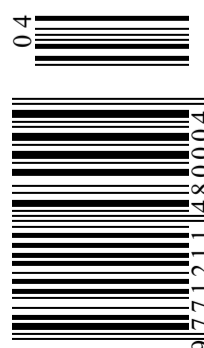
notnosti udržovala v područí mnoho národů a států, může dnes poskytnout nejsvobodnější podmínky pro výměnu názorů a politická jednání obecně, zatímco do jiné země by se polovina delegátů nedostala pro svůj původ nebo přesvědčení. Uveďme jen příklad rozděleného Kypru a třenic, které z tohoto důvodu vznikají mezi Řeckem a Tureckem ač se jedná o členské státy Severoatlantické aliance. A zde se mohli sejít tváří v tvář a to co je rozděljuje poměřovat bez emocí, které by bránily hledat to společné, co je spojuje. Nechci chválit Rusko v zemi, která má na jeho účinkování jako světové supervelmoci neblahé vzpomínky. Faktem však je, že zatímco v naší zemi je vstup zástupců vlastenců na televizní obrazovku nemožný, předseda naší strany se mohl během svého krátkého pobytu v Moskvě zúčastnit dvou televizních pořadů, jednoho v přímém přenosu a druhého na záznam. Už ani není nutné připomínat, protože naši lidé to vědí a zarytí odpůrci si raději do Evropského parlamentu zvolí tak omezené zástupce, kteří bez tlumočnicka nenajdou ve Štrasburku ani koupelnu, že předseda naší strany hovořil plynně při svých vystoupeních v televizi i na mítinku na Puškinově náměstí jazykem hostitelů a byl i proto všemi zúčastněnými chválen. S ostatními delegacemi mohl hovořit v jejich mateřštině, ač sám přiznává velké mezery ve znalostech, nebo s japonskou delegací musí hovořit pouze anglicky, protože z tohoto velmi pozoruhodného jazyka ovládá pouze několik zdvořilostních frází, i ty však dokázaly dobře naladit japonskou delegaci při začátku společného jednání.

Z nejvýznamnějších zemí světa se zúčastnilo dvacet devět politických stran, když počítáme jenom přímé zplnomocněné zástupce. Ti první den v plénu projednali stěžejní otázky, druhý den se věnovali práci v jed-

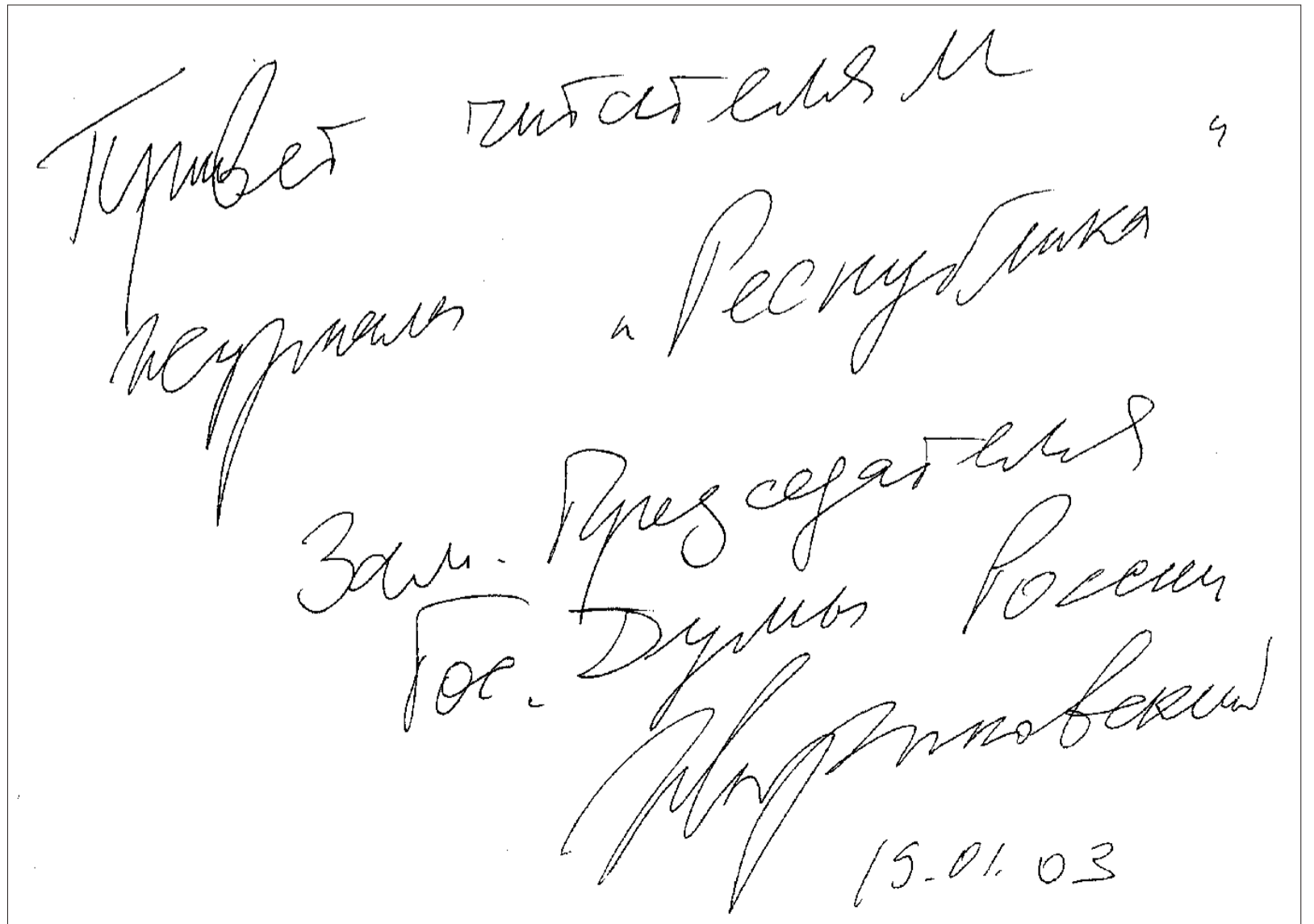
notlivých komisích Kongresu. Jejich vystoupení budou v dohledné době k dispozici v tištěném sborníku a na videozáznamu. Kromě již zmíněných japonských vlastenců byli nejaktivnějšími účastníky zcela přirozeně Francouzi, Němci, Řekové, Belgičané, Italové a další a další. Na nikoho nelze samozřejmě zapomenout, ale nemáme k dispozici tolik prostoru, abychom mohli vyjmenovat všechny. Zajímavé ovšem je, že se hlásí k práci Kongresu další strany. Proto byl zcela pochopitelně stanoven základní požadavek, aby každou zemi reprezentovala jen jedna politická strana, která si označení vlastenecká skutečně zaslouží a má odpovídající význam. Kongres by měl v plénu zasedat jednou ročně. V mezidobí by měl pracovat Výbor, který by řešil aktuální problémy, připravoval jednání kongresu a zajišťoval praktickou spolupráci zúčastněných politických stran v boji proti snahám globalizátorů a jejich přísluhovačů o likvidaci národů a národních států. Tento výbor bude mimo jiné také hodnotit podmínky pro konání zasedání pléna Kongresu.

Mnozí z vás se možná podivili tomu, že úvodní výzva je v jazyce anglickém bez překladu, doufáme, že ji zvládnete. Povšimněte si závěrečného hesla. Delegáti přijali výrok, který kdysi zazněl z úst Jean-Marie Le Pena. Při své návštěvě v Praze parafrázoval známé heslo a tehdy prohlásil "Vlastenci všech zemí, spojte se!" Je to heslo, které je všem srozumitelné. Abychom vyvážili použité cizí jazyky překládáme vám v tomto článku závěrečné komuniké Kongresu v ruštině.

Dokončení v příštím čísle Republiky

9 771 211 480004

Co přinesly změny některých zákonů pro rok 2003 - 1. část

1. Ekonomika

Novela občanského zákoníku

Novela prodlužuje záruční lhůtu u spotřebního zboží za současných šesti měsíců na dva roky. Čeští spotřebitelé tak získají stejná práva, jaká mají spotřebitelé v zemích EU. Zákazníci si také budou moci u vadného výrobku v záruční lhůtě vybrat, zda chtějí koupenu věc opravit nebo vyměnit. Nynější zákon preferuje bezplatnou opravu věcí před její výměnou.

Zákono finančním arbitroví

Norma o finančním arbitroví, jejíž zřízení požadovala Evropská unie, má umožnit lepší ochranu spotřebitele. Arbitr by měl totiž oproti soudnímu procesu vyřešit spor daleko rychleji, měl by rozhodovat spory do částky 50 000 eur (zhruba 1,5 milionu korun). Jeho činnost bude zajišťovat centrální banka. Poslanecká sněmovna zvolila v prosinci finančním arbitrem Otakara Schlossbergera, dlouholetého experta na platební styk.

Zákono o platebním styku

Od prvního ledna platí pro banky nová povinnost: musí zajistit převody peněz v pevně stanovených lhůtách. Peníze mezi dvěma institucemi jsou banky povinny uskutečnit během dvou dnů. Pokud termíny nedodrží, pak jsou finanční instituce vystaveny předem stanoveným sankcím.

Přenositelnost čísla

Klientům Českého Telecomu zůstane stejně telefonní

číslo, i když přejdou ke konkurenci či se přestěhují v rámci jednoho telekomunikačního obvodu.

Ke konci roku končí platnost starých telefonních karet. Český Telecom z části provolané karty nevyměňuje, nahradí jen nepoužité karty zabalené v originálním obalu. Staré karty od 1. ledna nahradí multifunkční karty Trick, které umožňují nejen telefonní hovory, ale i zaslání krátkých textových zpráv a emailů.

Pojištění

Končí regulace povinného ručení, kdy Ministerstvo financí určovalo nejnižší možnou sazbu. Většina Pojišťoven nevyužila tohoto opatření ke snížení cen v rámci konkurenčního boje, ale naopak pro rok 2003 zdrazila.

2. Důchody

Vyšší penze

Starodůchodcům tedy těm, kteří začali pobírat penzi před 1. lednem 1996, se zvýší důchod o čtyři procenta. Takzvaným novodůchodcům vzrostou od Nového roku penze o 3,8%. Důchody tak mají průměrně vzrůst o 215 korun, důchod dosáhne výše 7060 korun.

Minimální mzda

Minimální mzda bude 6200 korun měsíčně, tedy o 500 korun vyšší než dosud.

Státní zaměstnanci

Mzdy státníků rozpočtové a příspěvkové sféry stoupnou v průměru o sedm procent. Tarify pro odmě-

ňování pedagogů vzrostou o deset procent.

3. Podnikání

Zákono o podpoře malého a středního podnikání

Bude možné poskytovat státní podporu malým a středním podnikatelům podle stejných pravidel jako ve státech EU. Zákon předpokládá, že na státní podporu budou mít nárok firmy od 250 zaměstnanců s obrátem nepřesahujícím 1,45 miliardy korun. Nárok mají mít i ty firmy, jejichž celková aktiva nepřevyšují 980 milionů korun.

4. Doprava

Novela o pozemních komunikacích

Podle této úpravy bude možné udělovat soukromým společnostem koncese, které jim dovolí stavět a provozovat dálnice. Novela umožní státu, aby na určitou dobu, nejméně ovšem na 25 let, převedl na soukromou firmu práva vlastníka infrastruktury. Investor dostane možnost na vlastní náklady vybudovat dálnici, provozovat ji po sjednanou dobu a pak ji předat v provozuschopném stavu státu.

Předpisy EU

Začnou platit bezpečnostní dopravní předpisy EU. Dokument uvádí do souladu evropskou směrnici s českými předpisy.

Pokračovánív příštím čísle Republiky

Nacistické praktiky ČD

V pátek 27.12., jsem se po vánočních svátcích vypravil vlakem do Brna. Jako obvykle jsem nastoupil na vlakové zastávce Blansko-město. I když už bylo kolem 10 hodiny dopoledne, nástupiště bylo plné, převážně starších lidí, jedoucích se podívat do Brna, a už k doktorovi nebo za příbuznými, to už je vedlejší.

Ačkoli se to nestává často, jeden z prvních vlaků jedoucích toho dne směr Brno-hl.n., přijel včas. ČD mi však přichystaly jedno krásné povánoční překvapení. Celá souprava měla jen dva vagony. Ano, jen dva vagony, klasického pospreyovaného typu. Lidé se vměstnali do vagonů a jelo se dál.

Další zastávky na trase jsou Blansko-nádraží a 2 adamské zastávky, které v počtu cestujících také nezaostaly. Naštěstí celá cesta trvala jen půl hodiny, ale i tak dala některým starším lidem zabrat. ČD asi stále nepochopily, že je to pro tyto spolumobility jediná možnost, jak se někam dopravit. Těch pár "důchodců" za to asi Českým drahám nestojí, stejně mají samé slepy, takže na nich ČD nevydělají.

Je to ale velká ostda poslat na více jak 100 km trasu z České Třebové do Brna soupravu jen o dvou vagoněch. Ještě, že je Blansko součástí nově zbudovaného koridoru a alespoň občas tu nějaký ten vlak jede. Sice to něco stojí, ale občas si člověk i sedne.

Ostatním čtenářům přeji méně takových zážitků.

Martin Mynařík

O zemi, kde včera znamení již pozítří

Čekání na lepší zítřky už nejspíše odvál čas. Postarala se o to "celebrita" zastupující Českou republiku na kodaňském summitu Evropské unie.

Výsledek tradičního poklonování našeho zastupitelstva nebyl příznivý, ale přímo tragický. Momentálně není zapotřebí jmenovat partu handlířů, kteří jednali o nás bez nás, ale je zapotřebí zmínit se o tom, kde se brala v těchto individuálních drzost rozhodovat před referendem o postavení našeho státu v EU dříve, než do ní vstoupíme?

Podpisy na čaru papíru, který má hodnotu několika pořádných facek, je svým způsobem trestuhodným činem.

Že je po válce každý generálem předvedli opoziční ptákostraníci na půdě parlamentu, přímo ukázkovým způsobem. Jeden přes druhého se předháněli v chrlení sloganů podobajících se republikánským protestům v dobách, kdy SPR-RSČ v lavicích zákonodárného sboru učila postkomunisty politiku.

To, že jsme neponiženějším kandidátem do spolku ekonomických vyděračů, není žádným překvapením, ale urážka, zcela určitě. Potvrdil se zde i tradiční slogan, že Čechem se vytrže kdejaká špína, když se o to Čech postará.

Západní, dnes téměř sociálnědemokratická Evropa se opět předvedla ve své upřímnosti. Estonsko, Litva, a Lotyšsko, nejslavnější sovětské satelity, jsou po svém komunistickém zahálčivém životě na rozdíl od našeho rozprodaného státu přímými giganty v zebříčku sponzorských darů od Evropské unie.

Pokud občané naší země neprohlédnou, a v referendu svým ANO pošlou celou historii naší suverenity do propadlého dějin, dal by se tento čin nazvat přímo vlastizrádným. Troufnu si říct, že Kodaň se z ekonomického slova smyslu stala předválečným Mnichovem, či Moskvou v roce 1968.

Tehdy se neposlušnost stala vojenskou politikou. Dnes se podobná situace řeší ekonomickým útlakem, případně embargem a v neposlední řadě totální izolací od zbytku světa.

POZOR! Může nastoupit i nové moderní řešení: z nepohodlných územních celků vytvořit teroristické základny a poté se s tímto elementem po vojensku vypořádat. Velmi to připomíná dávnověké hony na čarodějnice.

Dovolím si dnes vyzvat všechny občany naší vlasti k odmítnutí vstupu do Evropské unie

V prvním republikovém referendu. Věřím, že dokážeme všem ekonomickým utlačovatelům kdo jsme, kde jsme a co umíme získat, vyrobit a prodat i bez cizí pomoci.

Vladimír Cekota

Karel Čapek LN 23.6.1925

Obálka, která se nelepí

Země, kde obálky nelepi a motouzy se trhají, má něco nedobrého: život je tam jaksi svízelný, plný malých nezdarů, zlostí a lapálií: lidé jsou nakvašení a nespokojení, protože se denně potýkají se životní smůlou a nesoudností: nemohou důvěřovat ničemu, nebo svět je většinou šmízo, náhražka a zatracený šmejd.

Být denně připravován o důvěru a trpělivost, to je životní šmíra: člověk může s nadšením slepovat rozbitou popelnici, ale nemůže s nadšením slepovat obálku, která nelepi: dokonce nemůže ani s nadšením psát dopisy nebo posílat do tisku básně. Ano, je to malíčkost: ale svět by byl lepší, kdyby všechny obálky lepiley: nebyl by lepší jen o ty obálky, ale o pocit důvěry a solidnosti.

Karel Čapek, dramatik a spisovatel, vedl docela obyčejný život, byl milovník zahrady, a přesto byly jeho knihy přeloženy do jazyků všech kulturních národů.

Dokončení na straně 3

Argumenty proti členství ČR v EU

Už dnes poci ujeme řadu nepříznivých opatření pro útlum, likvidaci a devastaci národního hospodářství, ekonomiky, dotýkající se všech resortů a odvětví celého státu

Naši státníci a politici se již několik let usilovně snaží, aby náš vstup do Evropské unie byl hotovou věcí, kterou již žádné referendum nemůže ohrozit. Neustále nás tlačí do chomoutu, který nám znemožní jakýkoliv projev suverenity, vlastenectví a rozvoj národního hospodářství. Vše bude záležet na zákonech, směrnicích a usneseních Evropské rady, Evropského parlamentu, ve kterém Češi budou hrát páte kolo u vozu. Už dnes poci ujeme řadu nepříznivých opatření pro útlum, likvidaci a devastaci národního hospodářství, ekonomiky, dotýkající se všech resortů a odvětví celého státu.

Již před rokem byla naše veřejnost šokována informací o obrovských podvodech a krádežích miliardových částech EURO, kterých se dopustili členové v podstatě celého vedení EU. Vyšetřování směšné místo podvodníků byli dosazeni noví členové vedení a jelo se dál. Potrestán nebyl nikdo. Všichni, kteří se zasloužili o zveřejnění podvodů byli převedeni na funkce, kde již nemohou škodit. Pokud se miliardy Eur ztrácí již na nejvyšších místech, pak samozřejmě musí peníze chybět pro zemědělství, školství, zdravotnictví a nejnужnější sociální programy. Proto naši zemědělci nemají jistotu, že dostanou i to minimum, které se jim dnes slibuje.

Kdyby už nic jiného, tak podvody a machinace s obrovskými částkami peněz musí odradit každého slušného a poctivého občana. A na to bude naše republika ještě přispívat!

Velmi přesvědčivým argumentem je také tabulka o cenových relacích, které platí v zemích EU v porovnání s ČR. Byla zveřejněna v Republice č. 47. t.r. Zjistil jsem, že někteří občané tomu moc nerozumí. Je však celkem jasné, co nás v té Unii čeká. Zatím co se zvýšením platů a důchodů nelze počítat, abychom se v tomto směru přiblížili Západu, zvýšení, vlastně "přízřubování" cen základních potravin a základních potřeb pro důstojnou životní úroveň nás zcela určitě nemine.

Naším známým bych rád doporučil, pokud se EU nemohou dočkat, aby si tuto tabulku prostudovaly, zejména kolik pak zaplatí za kadeřníka. Už dnes se návštěva v těchto službách stává luxusem.

Jinou, značně nepřijatelnou záležitostí jsou tzv. "regiony". Není žádným tajemstvím, že v EU padnou veškeré státní hranice, proč taky, když vlády a parlamenty nebudou mít žádné pravomoci a vše se bude řídit z Bruselu. Jak si to EU představuje, a jakým směrem se bude vyvíjet naše budoucnost, naznačuje článek

v časopisu brněnské radnice Halo, Brno v listopadu 2002. "Chcete vejít do historie? Najděte jméno pro region." Jako samozřejmá věc se uvádí vznik centrálního regionu jižní Moravy, západního Slovenska, západního Maďarska, Vídně, Dolního Rakouska a Burgenlandu. Školské rady těchto území již vytvořily a vymyslely projekt EU CERNET. Jedná se o území s přibližně asi šesti miliony obyvatel různého jazykového a kulturního původu. Nyní se centrum CERNETu ve Vídni obrací na naši školní mládež, aby pro tento region navrhla vhodný název. Jaký může být jiný záměr tvůrců EU, vytvářet zcela odlišné a naprosto nelogické slepence regionů ze čtyř států, kdyby jim nešlo o naprosté rozbití a zničení historických státních celků za účelem totální poslušnosti podle osvědčeného "rozděl a panuj". Dosavadní uspořádání států totiž nedává záruku, že se odpor občanů nesjednotí a bude dělat potíže. Nové rozdělení Evropy do regionů za účasti dalších elementů, utečenců z Afriky, Balkánu, Ukrajiny apod. dává předpoklad, že k nějakému sjednocení opozice nemůže dojít pro naprostou rozdílnost zájmů a potřeb. To je další pádný argument, proč musíme EU kategoricky odmítnout!

T. Pešek

Tržní prostředí v ČR ještě zdaleka není ustaveno

Činnost obchodníků s cennými papíry v několika případech, přes existenci státního dozoru, doprovázela ztráta majetku zákazníků. Bývá to vysvětlováno tím, že došlo v důsledku krachu obchodníka, kterého si vybral sám nezodpovědný investor.

Řada investorů hazarduje a světuje své prostředky do rukou společností, které nemají příslušné povolení, zato ale slibují výrazné a často i nereálné zhodnocení. Velmi často hřeší právě na to, že se stát o ně postará, protože to udělal vždy u zkrachovalých kampeliček i u bank. Účelově alibisticky se snaží přenést zodpovědnost za svá investiční rozhodnutí na někoho jiného, protože je to pohodlné a výhodné.

To do značné míry odpovídá realitě. Skutečnost je však poněkud složitější tak, jako celý život.

Na náhradu mají nárok pouze zákazníci licencovaných obchodníků s cennými papíry, tedy těch, kteří mají povolení od Komise pro cenné papíry a nad kterými komise vykonává dohled. Ten má investorům zajistit ochranu investic a je běžnou součástí kapitálových trhů na celém světě. Stejně jako systémy, které zajišťují odškodňování investorů v případě selhání dozoru.

Česká republika přijala směrnici EU o odškodňování investorů, podle které musí být systém schopen zajistit vyplacení náhrady co nejdříve po otevření nároku na ná-

hradu, nejpозději však do tří měsíců. Jenže první investoři, kterých se nárok týká, čekají na náhradu od Garančního fondu obchodníků s cennými papíry již od června 2001.

K pochopení situace, při které může dojít ke ztrátě zákaznického majetku, je třeba zmínit zákon o cenných papírech, podle kterého není zákaznický majetek součástí majetku obchodníka. Jinak řečeno, jde o dva oddělené účty. Úbytek majetku obchodníka tedy nemá vliv na stav majetku zákazníka.

A jak spolu souvisí krach obchodníka a "nepříznivý" vývoj na kapitálových trzích? Obchodník realizuje své zisky z poplatků za zprostředkování obchodů z cenných papíry, z poplatků za správu portfolia, případně z další související činnosti. Dlouhodobější pokles kursů cenných papírů obvykle vede ke snížení počtu obchodů a také k nižšímu zhodnocení obhospodařovaného portfolia cenných papírů.

Důsledkem pro obchodníka je nižší zisk, který může po určitou dobu kompenzovat omezením výdajů. Vše může vyústit v krach. Ten by se v žádném případě neměl dotknout majetku zákazníků.

Majetek klientů může mít hodnotu vyšší či nižší než v okamžiku, kdy svěřili peníze obchodníkovi. To závisí buď na obchodní úspěšnosti obchodníka (pokud dává

pokyny k nákupu či prodeji cenných papírů sám na základě komisionářské smlouvy), nebo na strategii portfoliomanžera (pokud zákazník obchodoval na základě smlouvy o správě portfolia). Z principu nikdy, při dodržování zákona, nemůže dojít k situaci, kdy zákazník obdrží jen část, či dokonce žádný majetek a je nucen uplatňovat nárok na náhradu od Garančního fondu obchodníků s cennými papíry.

Jak je tedy možné, že celkem 30 tisíc zákazníků licencovaných obchodníků s cennými papíry, jako byli Private Investors, KTP Quantum nebo Finnex, o finanční prostředky přišlo? K tomu nemohlo dojít bez porušení zákona.

Osoby zodpovědné za ztrátu majetku zákazníků ho použily přímo či skrytou formou pro financování vlastních aktivit se záměrem, jehož objasnění spadá do kompetence orgánů činných v trestním řízení. Krachy obchodníků byly většinou jen doprovodným jevem vytunelování zákaznického majetku a zametáním stop.

Pokud můžeme nazvat spoléhání na dodržování zákona a funkčnost státního dozoru lehkovážným jednáním, jednali tito zákazníci lehkovážně, či dokonce účelově a alibisticky. Je to potom ovšem velmi smutným vysvědčením českého právního prostředí a povědomí.

P. Procházka

Moskva očima cizince

Když naše politická strana, jako jediná strana z České republiky, dostala pozvání na první kongres vlasteneckých politických stran do Moskvy, byl jsem trochu překvapen. Při předběžných jednáních totiž naši zástupci navrhovali, aby se toto setkání pořádalo v některém městě, které je snadno dostupné ze všech zemí a příhodněji položeno. Jednalo se o dostupnost především dopravní, ale také technické a organizační zázemí. V té době se teprve rýsovalo množství zemí a stran, které přijmou pozvání a tak bylo z naší strany velmi obtížné odhadnout optimální polohu místa setkání a s ohledem na převládající mínění v naší zemi o Rusku i kvalitu zázemí a organizační schopnosti tamních lidí.

Po příjezdu do Moskvy jsme však museli změnit názor a otevřeně přiznat, že jsme jednali pod vlivem historické zkušenosti s Ruskem, Moskvou a Rusy obecně.

Nemá význam zastírat, že Rusko, potažmo Sovětský svaz mají v naší zemi, díky okupaci v druhé polovině minulého století a především díky udržování komunistického režimu neblahou pověst. Proto, když dnes občané naší republiky sami mezi sebou hovoří o Rusku, mají tato slova v jejich podání pejorativní nádech a u mnohých vzbuzují i otevřeně antipatie, kterým se nelze divit.

Časy se však mění a s nimi země i lidé. Ne úplně a ne ve všem, ale tyto změny, pokud jsou pro nás přínosem, bychom měli respektovat. Rusko je stále zemí kontrastů tak, jako jí bylo kdykoliv v minulosti. Na jedné straně upravené a blahobytné centrum Moskvy kolem Kremle. Pasáže luxusních obchodů (kde například Hugo Boss prodává své předražené obleky šité v OP Prostějov či firma Swarovski sklo broušené v severních Čechách, přesně tak, jako všude jinde ve světě) oživené krásnou fontánou, obchody a restaurace vítající úslužně zákazníky 24 hodin denně. Na druhé straně bídná předměstí s okny zalepenými proti mrazu a děravými silnicemi.

Našinci i díky svým zkušenostem se Sovětskou armádou přijíždí do Moskvy trochu napjatí a trochu vyděšený s vidinou panující zločinnosti a hmyzích spulbydlících v hotelu. Typický západní obchodník má představy ještě o stupeň drsnější. Připravuje se také na zločinnost, ale i na smog, pusté pláně obývané jen kožesínovými zvířaty a opilec v laptech a usánkách. Návštěvníci z rozvojových zemí Asie a Afriky nebo Jižní Ameriky se zase těší na zemi zaslíbenou, výstavnu

metropoli vyspělé velmoci, kde se podařilo realizovat jejich levicové sny. Všichni jsou ale nakonec překvapeni. Afričan bude asi trochu zklamán a zhýčkaný "byznysmen" si uvědomí, že Moskva je normální evropské město a Rusko dynamicky se rozvíjející zemí.

Třeba Moskvané jsou vzdělaní, učí se i tři cizí jazyky, dobrušední a kulturní. Podnikatelé dynamičtí a ochotní navazovat osobní kontakty. Hovořím o normálních lidech, ne mafiánech, které ostatně potkáte spíše v Karlových Varech než v Moskvě. Samo město se blíží západním standardům i když k nim má ještě dosti daleko. Zápory se ovšem najdou snadno. Tak, jako o každém národě lze říci, že je uzavřený do sebe, nevládný, strká se v metru a tramvaji, nepustí sednout v autobuse nebohu stařenku nebo má sklony k alkoholismu. Cesta na letiště je v jednom úseku lemována lehkými děvami. Takové chování je však obvyklé i u nás a některé úseky našich silnic jsou přímo synonymem pro

prostituci a když porovnáme množství obyvatel a rozlohu, tak i dokonce podstatně více.

Hotel byl čistý, vzorně uklizený, pokoje nezakouřené a především naprosto srovnatelný s podobným zařízením kdekoli ve světě. Restaurace "u Švejka" sice nevaří úplně přesně to, co bychom my rodilí považovali za českou kuchyni, zato ale výborně. A k tomu Staropramen dobře ošetřený.

Každopádně si vnímavý pozorovatel odnese z cesty jedno zásadní poučení. Rusko je perspektivní zemí, se kterou bychom měli spolupracovat tak, jako se kteroukoliv jinou rozvinutou zemí a využít jejího potenciálu. Alespoň tak jako podnikatelé z Německa, USA, Francie, kteří jsou zde velmi aktivní.

V tom by však našim lidem mělo pomáhat především velvyslanectví České republiky v Moskvě. O jeho práci však nic pochvalného říci nelze. Zvenčí vypadá jako zabarikádovaná pevnost, kde soudruh Bašta nejspíše dbá pouze o pravidelnou kontrolu umístění odposlouchávacích zařízení. V sobotu dopoledne, temná nepřívětivá budova, která odpuzuje případné návštěvníky, místo toho aby byla přitažlivým místem našich kulturních, politických a především ekonomických aktivit v Moskvě. S takovýmito zástupci zůstaneme úplně mimo jakýkoliv rozvoj Ruska a nebudeme schopni z něho nic pro sebe vytěžit. V této souvislosti je však nutné konstatovat, že se nelze divit stavu našeho velvyslanectví ani v Moskvě ani kdekoli jinde ve světě. Posty velvyslanců a jejich podřízených se v zásadě obsazují podle stranického klíče, takže jsou jen "zaopatřovnou" pro ne-

Inzerát
INSTALATÉRSKÉ PRÁCE
Pobočky po celé ČR.
Rychlost, kvalita, rozumné ceny.
728/946537

schopné a je úplně jedno zda tam sedí bývalý herec, důchodkyně, bývalá poslankyně z ČSSD nebo bývalý zaměstnanec Havlovy kanceláře, jehož kvalifikaci je pouze láska ke svému pánovi.

Nehledejme příště chyby na straně cizí země a cizího národa. Hledejme je raději ve vedení své vlastní země. Tam je najdeme určitě a především je lze snadněji odstranit. V Moskvě se třeba ve stejný víkend konaly demonstrace proti válce v Iráku. Česká tisková kancelář ani žádné jiné médium nepřinesly žádnou zprávu anebo dění ve městě tak zkrleslily, že je nepoznal ani přímý účastník. Z Moskvy pouze záběr na hrstku komunistů před velvyslanectvím USA, aby jakýkoliv protest dostal ten správně nechutný nádech minulosti. Anizminka onáměstí plněm vlastenců, kteří nehájili Saddáma Husajna a jeho režim, ale životy Iráčanů a jejich vlasti.

Petr Pěkný

Napsali jsme před deseti lety

Komunisté a jejich proměny 1948-1968-1989

Někteří z nás se domnívají, že soudobí komunisté a s nimi armáda převlečených jsou lidé napůl nemocní, ane-o lidé, kterým se "zastavil čas". Jiní a těch je díky Bohu většina pohlíží na ně jako na elitu loupeživých rytířů, kteří při stranickém turnaji o dosažení moci k vydobytí trůnu na hradě českých králů v roce 1968 vypadli ze sedla. Po pádu na hlavu z osedlaného koně neptří sice totální poruchou myšlení, zato ztrátou paměti o působení před úrazem. Pamatují se sice, že byli členové "rytířského stavu", ale náplň jejich činnosti v tomto společenství pokrytecky zamlčují.

Díky novodobému vládaři po listopadových událostech dostalo se jim nejen nadměrné tolerance, ale jejich příslušování praktikám hrobařství a povoláním katů k popravám nevinných poddaných i morální satisfakce. K velkorysému gestu družilo se i přiměřeně vysoké sedlo, k tomu sametem obtažené. A tak novodobí "rytíři" "Dubček, Čalfa, Lis, Kantůrek, Uhl, Šabata, Dienst-bier, Dlouhý, Jičínský, Klímová a jiní, aby setrvali na stavovské úrovni, hlásí se dokonce k tradici rytířů sva-továclavských. Vždy prý byli a vždy jsou nositelé svo-body a hlasatelé demokracie a diví se, že drtivá většina bývalých poddaných neztratila paměť. Mnozí z nás totiž nemohou pochopit, kde títo "dobrá-

ci" berou tolik drzosti mluvit jménem národa. Mnozí z nás nemohou ze své paměti vymazat čtyřicetleté let jejich spjatosti s násilnou mocí a jejich spoluzodpovědnost za krvavé zločiny. Opakují zločiny, ne chyb či omylů. My jsme neutrpěly úraz pádem ze sedla, my jsme protřpěli řadu let v jejich odporých kriminálech. Podle názoru některých jejich obhájců je máme tolerovat či nechat "činit užitečnosti". Rád bych slyšel jaké? Je snad nutnost stále listovat v kalendáři a připomínat údobí, kdy se podíleli na budování největší sítě koncentráků ve východní Evropě? Údobí, kdy za jejich přispění byla v Československu postavena největší socha Stalinovi, jednomu z největších padouchů zplozených Marx-leninismem? Vždy jejich soukmenovci dokázali i nemožné! I českého lva zbavili královské koruny, aby tím poplivali dějiny českého národa. A není známo, že by jediný z novodobých vládnoucích "rytířů" protestoval.

Často se nám připomíná naše křesťanské smýšlení a křesťanská láska. K tomu chci připomenout: Křesťané očekávají od provinilců pokornou litost a upřímné doznání špatnosti. *Josef Koudelka, člen KPVČ
Republika 9-10, ročník 2*

Karel Čapek LN 23.6.1925

Dokončení ze strany 2

Ke kolika problémům své doby hledal vlastní stanovisko: "Můžete posuzovat země podle jejich vlastníků a filozofů, ale můžete je posuzovat také podle jejich sirek, obálek a motouzů."

Takto uvažoval tento slavný autor. Kdyby žil dnes, v době, kdy současné problémy života občanů se rozrostly do děsivých rozměrů, musel by se upsat až k rychlé smrti. V dohledné době nebude člověka, který se nevyhne ošizení, okradení, přepadení či zdeptání některým z neuvěřitelného množství úřadů, vyhlášek a obrovské sbírky novel po špatných zákonech.

K naší radosti však máme současného, ještě slavnějšího dramatika, spisovatele a filozofa, jehož sláva se již dne dotýká hvězd. Tento veliký muž již několikrát obletěl a objel svět, bez ohledu na finanční náklady těchto spanilých jízd, pro větší zviditelnění své "osobnosti". Tyto bývají pravidelně proloženy pobyty v nemocnici, po náročném a vyčerpávající práci, dovolenými v cizině, dechovými cvičeními pod vedením kvalitně vyškolených zdravotníků a vymyšlením stále nových monstrozních akcí.

Americká psychiatrická Heather Krellová: "Hvězda-

mi se stávají lidé s obrovským sebevědomím, kteří si svou jedinečnost musí stále dokazovat. Bohužel někdy to dělají tím, že kradou." Uvedená diagnóza se u nás může vztahovat na poměrně velkou skupinu lidí.

Vítězem v této kategorii je bezesporu ten, který zdobí své podpisy roztomilým symbolem srdíčka, které má deklarovat lásku a pravdu svého tvůrce. Díky těmto ušlechtilým citům vznikla na Hradě v Praze svítilní krása ve tvaru osvětleného srdce, za nějaké ty miliony korun.

Tuto krásu uvítají zajisté lidé, zoufalí si z příchodu zimy v dosud mokřých a studených domech pokud jim vůbec ještě stojí. Prostým lidem s "přizemními" zájmy se může zdát, že výše uvedené ozdoby jsou doménou zamilovaných náctiletých, ale ve zralém věku víc připomínají buď počínající infantilitu, nebo zastydlou pubertu.

Jak vidno, mezi slavnými a slavenými mohou být nebetyčné rozdíly, ve vystupování skromném, nenápadném, sobeckém, bezohledném, lhostejnosti vůči ostatním.

To jsou paradoxy pane Vaněk, že?

... a tak to vidím já

jsou dnes v populaci minimální a ta se orientovala na angličtinu a němčinu, je Francouzům zcela jasné, že se zde bojuje o budoucí ekonomický a politický vliv.

U výše zmíněných jeví lze vést polemiku o správnosti jednoho nebo druhého přístupu. Je bohužel smutným konstatováním, že jsme za celé desetiletí nedokázali podpořit Lužické Srby, nám velmi blízké i zeměpisnou polohou a žijící na stejné straně železné opony stejně tak jako Rusíny, jejichž předválečná generace byly vybaveny velmi dobrou znalostí českého nebo slovenského jazyka.

Naším charakteristickým rysem je ústup a při něm jsme ochotni obětovat i nejlepší osoby ze svého středu. Hodnocení by však bylo příliš jednostranné, kdybychom z naší ústupnosti obviňovali jen vnější vlivy. Vše tkví hluboko v naší národní povaze. Kolik vynikajících osobností nenašlo podmínky k životu ve své vlasti? Nejenom důstojné, ale vůbec žádné, a muselo odejít do zahraničí, aby svoje vlastnosti vůbec mohlo uplatnit. Celá historie našich národů je takovými oběťmi přímo lemována. Škréta, Mysliveček, Kubín. A při návratu je nečekalo nic jiného než pomluvy, závist a zcela nepokryté projevené radost nad ústupem ze slávy i osobním úpadkem, jako v případě Emy Destinové.

Velmi hrubým a dobře znatelným projevem našich národních nedostatků bylo i jednání hlavy státu, která byla ochotna přijmout pozvání od soukromé osoby a tím jí dodala vážnosti, která jí nepřislouží, anebo spíše sebe snížila na úroveň řadového občana cizí země a tím znevážila a ponižila nás všechny.

Dostáváme se k typickému způsobu nazírání a jednání, který lze charakterizovat přiměrem, který použil jeden z našich krajanů. V Americe když má někdo úspěch, všichni přemýšlejí o tom, jak dosáhnout stejného, ne-li většího úspěchu také. Pro nás je bohužel typická reakce, má-li souseď pákného pašáka, je našim vroucím přáním, aby mu posel a jen málokoho napadne si počítat se a vykrmit ho. Z tohoto nepřejícího způsobu myšlení potom vyplývá celkové klima ve společnosti, pro které zatím všechny režimy v Československu byly ideální živnou půdou. Klima závlstí a strachu vzájemně natolik dobře kombinovaných, že už se pomalu stávalo povahovým rysem, popření lidské přirozenosti, přání nevybočit z řady, nepřechývat a tím na sebe neupozorňovat. Bylo to skutečné popření lidské přirozenosti, neboť člověk vyrůstající ve svobodné společnosti se naopak snaží vyniknout, a jeho snaha vyniknout, vyhrát, být první, se stává hnacím motorem veškerého konání a zárukou toho, že i při nezdarech se bude jedinec znovu a znovu zvedat. Nezdolná touha uspět je zprostředkovaným dobrodružím pro ostatní členy společnosti, neboť z bohatství a úspěchu jedinců mají prospěch i ostatní, byť ne na stejné materiální a duchovní úrovni.

Takový přístup zde bohužel v minulosti, ať již dávné nebo bližší nebyl a není zdaleka tak rozšířený, jak by být měl, ani dnes. Podotýkám, že by bylo

PODIVNÁ SPRAVEDLNOST

Proces s bývalou prezidentkou Republiky srbské v Bosně Biljanou Plavšičovou před "soudem" v Haagu proběhl k plné spokojenosti válečných zločinců z NATO. Plavšičová se přiznala ke všemu, co po ní chtěli, poplivala srbský národ a sepsala výpovědi proti srbským politikům, které Západ potřebuje očernit. Za odměnu haagský "soud" milostivě zrušil sedm z osmi bodů obvinění Plavšičové. Tím ovšem "soud" opět potvrdil, že v Haagu nejde o spravedlnost, nýbrž pouze o propagandu. Vlastní proces s Plavšičovou trval pouhé tři dny. Stejně rychle soudil Hitlerův Lidový soud za 2. světové války. Svědkové u procesu s Plavšičovou zase silně připomínali svědky u procesů stalinských. Svědecké výpovědi se skládaly toliko z prázdných frází a protisrbských hesel. Mezi svědky samozřejmě nechyběly nechtuté kreatury typu bývalé ministryně zahraničí USA M. Albrightové.

Případ Biljany Plavšičové připomíná známou průpověďku o mouřenínovi, který vykonal svou práci a nyní může jít. Procesem v Haagu se Plavšičové dostalo příznačného ocenění za její aktivní kolaboraci s okupanty z NATO v době, kdy zastávala úřad prezidentky Republiky srbské v Bosně.

Jestliže proces s Plavšičovou splnil přání pohlavárů z NATO, o procesu s jugoslávským prezidentem Miloševićem se to říci nedá. Milošević dobře ví, že rozsudek nad ním je připraven již dávno, a tudíž proces proti němu slouží jako divadlo, kterým má být ospravedlněno a legalizováno zločinné počínání paktu NATO vůči Srbům. V této komedii Milošević nehodlá hrát jemu určenou roli válečného zločince a vyvrhela. Proto odmítl obhájece a obhajoby se ujal sám. Advokát by Miloševićovi ostatně nebyl stejně nic platný, nebo podle haagského "soudce" Richarda Maye není úkolem obhájece hájit obviněného, nýbrž pomáhat soudu.

Přímou obhajobou sebe sama Milošević učinil čaru přes rozpočet režii procesu. Zatímco žalobkyně Carla

Del Ponteová se zmožila toliko na žvásty opsané z novin, které i západní média musela označit za pochybné a neprůkazné, Milošević svoji obhajovací řeč změnil v zdrcující obžalobu zločinů paktu NATO. Díky televizním přenosům se celý svět začal dozvídat pravdu. V Jugoslávii vzniklo mezi obyvatelstvem takové pobouření, že zrádcovský režim Zorana Djindjiče nařídil televizní přenosy z Haagu cenzurovat a přesunout do nočních hodin. Miloševićem sdělená pravda vzbudila překvapení a úžas i u západní veřejnosti, kterou deset let prokrmovaly protisrbské lži. Režiséri procesu s Miloševićem si rychle uvědomili svoji chybu, které se dopustili přílišnou snahou o propagandistický efekt, a přístup sdělovacích prostředků do soudní síně začali omezovat. Přelíčení jsou stále častěji prohlašována za neveřejná. Haagský "soud" proti Miloševićovi používá i další špinavé triky. Například mění pravidla procesu podle momentální potřeby, což je u normálního soudu věc naprosto vyloučená. Nebo zatímco obžaloba může svědky vyslýchat neomezeně po libovolnou dobu, Miloševićovi je čas k výslechu svědků svévolně zkracován a mnohé jeho otázky svědkům jsou prohlášeny za nepřipustné.

Přesto v souvislosti s výslechy svědků proti Miloševićovi "soud" v Haagu utřil obstojnou blamáž. Příliš často se zjistilo, že jejich výpovědi jsou předem naučené. Miloševićovy otázky svědky rychle vyvedou z konceptu, takže se začínou zaplétat a protřečít si. Například jakýsi kosovský Albánc tvrdil, že za své protisrbské smýšlení byl vyhozen ze zaměstnání. Miloševićovým dobrovolným pomocníkům se však podařilo zjistit, že dotyčný ke dni, kdy měl být vyhozen, odešel do řádného starobního důchodu. Jiný Albánc barvitě popisoval údajné vraždění Albánců Srby, které prý viděl na vlastní oči z okna svého bytu. Přenos našetřít sledovali lidé znalí místních poměrů, kterým se podařilo Miloševiče v přestávce přelíčení včas telefonicky

informovat, že dotyčný Albánc místo, na němž se údajně vraždilo, nemůže z okna bytu vidět. Mezi místem údajné vraždy a domem s bytem "svědka" se nachází rohový dům, který "svědkovi" zcela zabraňuje ve výhledu směrem k označenému místu. Po této ostudě soudci Miloševićovi znemožnili další přístup k telefonu.

Pravda je pro haagský "soud" velmi nepříjemná, a proto se jí snaží co nejvíce potlačit. Milošević například chtěl uvést na pravou míru videozáznam jisté britské reportérky, hojně využívaný západní protisrbskou propagandou. Tento videozáznam zobrazoval špatně vypadajícího člověka stojícího u stěny z ostatních drátů. Podle tvrzení oné britské reportérky šlo o zuboženého muslima, vězněného v srbském koncentračním táboře. Z důvodů potřeb propagandy se ovšem vždy používala pouze část záznamu. Při shlédnutí celého záznamu se zjistilo, že dotyčný muslim nestojí za dráty uvnitř tábora, nýbrž vně, a k srbskému táboru přišel sám, aby si odebral humanitární pomoc, která se v srbském opěvněném táboře rozdělávala. Když Milošević požadoval promítnutí celého záznamu v soudní síni, záhadně se pokazilo video, které údajně už nešlo opravit. Promítnutí záznamu jiný den nebylo dovoleno, prý z časové tísně. U procesu s Miloševićem se zřejmě dočkáme mnoha dalších pozoruhodných podrazů a svinstev.

Cíle a metody haagského trestního tribunálu pro Jugoslávii nemají se hledáním spravedlnosti vskutku nic společného. Vrhají nesmírně špatné světlo na západní justici jako takovou. Tolik vychvalované západní soudnictví se "soudem" v Haagu dává zcela sprostě zneužívat k politickopropagandistickým účelům. Stalinskému soudnictví nemá současný Západ tedy co vyčítat.

Pavel Procházka

Oznámení

Schůze MO RMS se koná dne 5. února 2003 v 17 hodin v salonku restaurace DARTS v Ostravě-Porubě, ulice Mongolská vedle KORUNY (5.obvod).

Krajská porada vedení a členů Republikánské mládeže se koná 9. února 2003 ve 14 hodin v salonku restaurace Parlament v Ostavě - Porubě.

KV RMS zve všechny členy a zájemce o spolupráci s RMS na krajskou konferenci, která se koná dne 22.3.2003 ve velkém sále restaurace Babylon ve Slezské Ostravě-Kamenici od 11 hodin. Zároveň vás zveme na besedu s občany za účasti PhDr. Miroslava Sládka v tomž sále od 15 hodin. Téma setkání s občany je současná politika Evropské unie.

MO Republikáni MS ve Vrbně pod Pradědem pořádá dne 15.2.2003 ve Velkém sále restaurace "Mir" již "Tradiční ples Republikánů" Závěreček je ve 22 hodin. Cena slosovatelné místenky je 100Kč. K tanci poslechu hraje hudební skupina Galaxie z Olomouce. Místenky si můžete objednat v kavárně "U Dvořáků" tel. 55 47 51 608, zájemci o zajištění noclehu si jej musí objednat na výše uvedeném tel. čísle 14 dnů předem.

Za plesový výbor Cyril Malec
Dne 15.2.2003 se koná porada krajských, okresních předsedů a předsedů MO těchto krajů: Moravskoslezského, Jihomoravského, Olomouckého, Zlínského, Vysočina, Hradeckého a Pardubického. Samozřejmě jsou vítáni i ostatní funkcionáři z jiných krajů. Porada se koná ve Vrbně pod Pradědem v kavárně "U Dvořáků". Zahájení je v 15 hodin. Účast nutná.

Cyril Malec místopředseda RMS

Oznámení

Členská schůze MO Zlín se koná dne 6. února 2003 od 17,00 hod ve Zlíně, Dům kultury Flip, číslo dveří 206.

... a tak to vidím já

velmi krátkozraké obviňovat ze všeho jen uplynulá desetiletí, protože souhrn takovýchto vlastností se formoval v průběhu celé historie našich národů.

Vnitřní motivace příliš nevykynout však nebyla tak silná, aby k materiální a duchovní nivalizaci národa stačila sama. Z části samovolně a z části za přispění mocenské struktury se vytvořil vnější systém hlídající a zpět zařazující jedince, kteří z řady vybočili. Společnost se rozdělila do kast, jejichž příslušníci byli předurčení pro určité společenské postavení a tím dané materiální i duchovní kontakty a možnosti. Snaha přestoupit z jedné kasty do druhé byla buď trestána a to na nejnižší úrovni třeba jen výsměchem, anebo musela být zaplácena ztrátou duše. Zatímco v rámci narozením dané kasty bylo pohodlné bytí zajištěno výměnou za naprostou loajálnost.

Z čistě formálního hlediska by se mohlo povrchnímu pozorovateli zdát, že zvláště v dějinných zlomech dochází k tzv. výměně stráží. Je pravda, že některé klany zanikají a nové vznikají, obměna je však tak malá, že jádro zůstane nedotčeno a udržuje historickou kontinuitu kasty.

Po určitou dobu jsou elity zdravým jevem a zárukou rozvoje. Postupem času se však jejich energie vyčerpává, degenerují a je zapotřebí je vyměnit zcela nesmlouvavě. Úspěšný zakladatel dynastie může mít ještě stejné úspěšné potomky i když to nemusí být pravidlem, už třetí generace je poznamenána ztrátou iniciativy a ústupem z dobytých pozic. Někdy je tento úpadek prodlužován tím, že je vždy jedna úpadková generace střídána generací slibnější, ale celkový proces se tím jen prodlužuje a oddaluje zákonitý úpadek. Přetrvávající elitní skupiny, které už svůj potenciál vyčerpaly, a přesto zůstávají v čele společnosti, už s sebou přinášejí jen škodu a stávají se vyloženou brzdou. Snaha dobýt zpět ztracených pozic může vést v lepším případě ke směšnostem, častější jsou však projevy zvrátlosti a zloby, které ničí úsilí a vše, čeho dosáhli aktivnější a perspektivnější jedinci a skupiny omezované příslušností k nižším kastám.

K takovým výstřelkům potom dochází i na úrovni vedení společnosti a státu. Upadající elitní skupina je ochotna raději omilostnit vraha, než příslušníka kasty nerespektujícího daný stav a dožadujícího se podílu na moci.

Vědomí si vlastní ceny a svých předností se projevuje i navenek a do dává jedinci dostatek důvěry i respektu v jednání se svým okolím. To není psychologická poučka, ale výzva k hrdosti na sebe sama, která jediné umožní být rovnocenným partnerem ostatním národům. Je třeba odmítnout všechny teorie a praktické činy, které snižují význam vlastního národa a vlastních předností.

15

Úředník na české nebo moravské radnici, jako kráva v Indii, nebo kočka ve starém Egyptě

Tam kde zastupitelstvo i obecní úřad dobře fungují se na žádné problémy nenarází anebo se dokáží vyřešit ke všeobecné spokojenosti

Naši zástupci uspěli na mnoha radnicích. Někteří z nich již poněkolkáté za sebou osvědčili, že mají důvěru spoluobčanů. Mnozí z nich mají dobré zkušenosti s ostatními zastupiteli i fungováním radničních úředníků. Někteří jsou zkušenosti méně povzbudivé. Pod heslem „dobrá práce se chválí sama a nepotřebuje reklamu“ je však třeba se podívat na odvrácenou stranu, zvláště státní správy na úrovni obcí.

Někteří nově zvolení zastupitelé přebírali fungující obec, obec přijímající pověření přenesené působnosti. Jiní naopak obec zanedbanou, s prázdnou pokladnou nebo minimálním rozpočtem, jejíž občané budou muset, díky neschopnosti ministerstva vnitra, dojíždět desítky kilometrů na živnostenský nebo finanční úřad.

Tam kde zastupitelstvo i obecní úřad dobře fungují se na žádné problémy nenarází anebo se dokáží vyřešit ke všeobecné spokojenosti. Tam, kde by však celková situace vyžadovala radikální změnu se ale často narází na špatné zákony. Již před mnoha lety probíhaly diskuse na téma definitivy pro úředníky. Již tehdy zástupci naší strany varovali před nebezpečími, která se v naší morálně a ekonomicky zdevastované zemi, prolezlé korupcí, v takovém návrhu skrývají. Nebyli jsme vyslyšeni, ale s ohledem na to, že každá parlamentní strana z té bandy pěti, chce úřednická místa obsazovat svými lidmi a nechce po volbách dědit ty dosazené předchozím vítězem voleb, nebylo možné dlouho dojet ke shodě. Nakonec však byl schválen Zákon o úřednících územních samosprávných celků. ODS i ČSSD se domluvily, že pravděpodobným výsledkem voleb bude vždy dělení půl napůl pro obě strany, což pro jejich členy úplně stačí. Tento zákon vstoupil v platnost 1. ledna tohoto roku. Upravuje podmínky pro vznik jejich pracovního poměru a jejich odvolávání. Pokud se jedná o

jmenování na základě výběrového řízení, nelze než souhlasit. Horší to je při odvolávání. Podmínky jsou takové, že je prakticky nemožné potrestat neschopnost, lenost, špatné jednání s občany. K tomu, aby úředník mohl v klidu pobírat vysoce nadprůměrnou mzdu s jistotou několika procentního ročního nárůstu a nejvyšší penze úplně stačí, aby pravidelně chodil do zaměstnání a práci alespoň předstíral. Nemusí být ani nijak zvlášť iniciativní nebo dokonce hýřit vlastními nápady. Přitom sám starosta má pozici podstatně zranitelnější. K jeho odvolání stačí nadpoloviční většina zastupitelů. Šikovný tajemník se dokáže díky novému zákonu stát jediným pánem na radnici. Který z nich přežil 1. leden, má prakticky vystaráno až do odchodu na nezasloužený odpočinek.

Současná i předešlá vláda vynakládala na státní úředníky obrovské, na poměry naší země naprosto nepřiměřené prostředky. Platy jim rostly velmi nadstandardním způsobem a již dnes mají v zákoně zajištěn další růst (kromě minimálních 7%) od 1.1.2004. Nyní úředníci dostali i absolutorium, které je silně zvýhodňuje oproti voleným zastupitelům, kteří by měli být určujícími a ne podřízenými. Jak mohou být potom zkvalitňovány radnice a služby občanům, když není možná obměna úřednického aparátu?

Samozřejmě, že nespokojenost lidí se oblíbeného ministra vnitra nedotkne. Lidé raději vynadají starostovi nebo zastupitelům, že nesplnili svůj předvolební slib - snížení administrativy a polidštění úředníků. Nezbyvá, než se soustředit na příští parlamentní volby a začít boletivě a zdoluhavě znovu. A zde je příležitost pro každého z nás, aby si velmi dobře rozmyslel, koho bude příště volit, i s ohledem na snížení byrokratického aparátu, sice všemi stranami slibovaného, ale zatím žád-

Jaké byly loňské vánoce?

Vláda nás zadluhuje s takovou samozřejmostí, jako kdyby se nic nemuselo splácet

Jaké byly loňské Vánoce? V dnešní době se pozornost věnuje především dárkům. Často jsme slyšeli hovořit o penězích, kolik kdo utratí peněz za dárky, různé společnosti nám nabízejí půjčky anebo jsme slyšeli utrápené spoluobčany postižené povodněmi, pro které se loňské Vánoce staly smutnou událostí.

Prostě někdo má peněz více, jiný méně. Nejsem však přesvědčen, že prožití času vánočního záleží jen na penězích. Pamatují se na dobu, kdy jsme si s manželem nedávali žádné cenné dárky, a přesto jsme prožili krás-

né Vánoce. Rodinný rozpočet bych nikdy nezatežovala půjčkou na vánoční dárky.

Leč v současné společnosti je, jak se zdá, zadluženost velmi moderní. Naše vláda jde zřejmým příkladem. Vypisování dluhopisů se stává jakýmsi národním kultem, zatímco na druhé straně se vyhazují peníze doslova oknem. Vláda nás zadluhuje s takovou samozřejmostí, jako kdyby se nic nemuselo splácet.

Přeji všem š astný krok do Nového roku a š astnou ru-ku v červnovém referendu.

J. Nazarská